

Játszótér

Beszakadt horpaszú kulacsok lihegnek
a messzeség fekete istrángja közt.
Féltérden az idegen katonák,
a hajnal árterében rohadók, hasukban
erjed az ábránd, hogy a rózsák
tavaszi detonációjában meglelik
a kegyelem egyetlen pillanatát.

A bor torkolattüzében kihunyt
a katonák röpte, csonkig hamvad
zubbonyuk a hajnal kráterében.
Kezeik a büntetésben odavannak.

A csizmákból kiszabadul a vérengzés
szaga. Eleven létesítmények a katonák
elrettenő tájban, és játszanak, mindig
négyezőget játszanak eldurvult havon.

Akkor a hóhér eltöri a csodalámpát.

